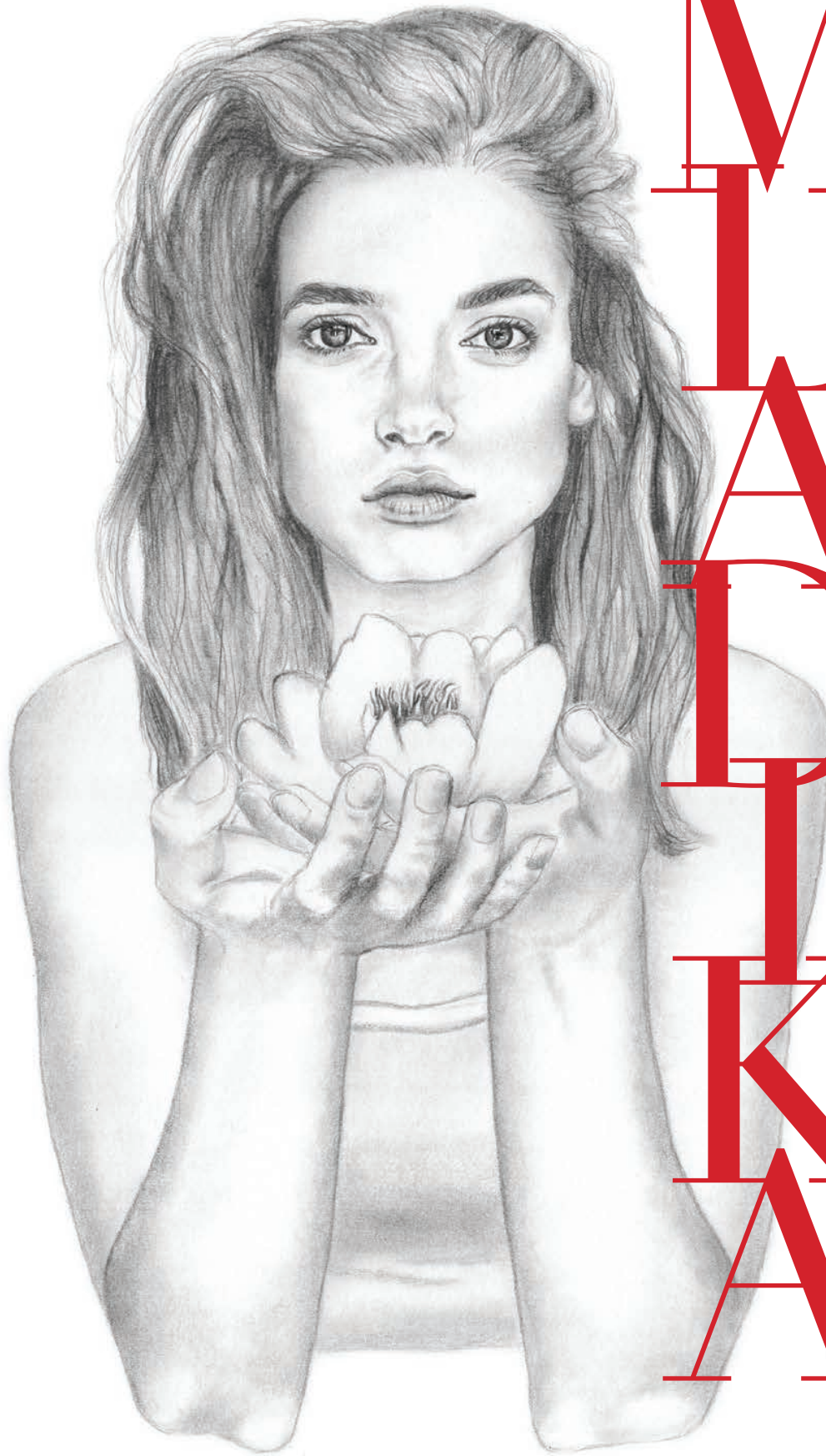

M
L
A
D
K
A

MMXVII 2 XVIII

glasilo dijakov Gimnazije Ledina

urednica:

Hana Barši Palmić

grafični oblikovalec in urednik fotografije:

Tim Topić

naslovnica:

Veronika Senica

fotografi:

Loti Rajič

(Mi, ledinci; Oni, profesorji; Ledinska čestitka;
fotografija na zadnji strani; Od Preliva do Mladike; zakulisje;
Intervju z Matejo Juvan; Izluščanje fazana v ledinca)

Veronika Iglič

(Ledinska čestitka)

Ana Čičak

(Ela Tekavec: stopnišče; Marko Milohnić: temnica)

Lara Boštjančič

(Marko Milohnić: snemavec)

uredništvo:

**Ana Krebs, Ana Čičak, Anja Vrtačnik, Daša Škof, Lora Zver,
Maja Repenšek, Polona Čebular, Tara Čačič, Tesa Julija Zver**

mentorica:

Mojca Lotrič

jezikovni pregled:

Mojca Lotrič, Nina Prešern, Irena Škulj (angleški članek)

Vse grafike, z izjemo grafik za članke "Kako preživeti Ubežne delce" (Lora Zver) in "Glasbeni horoskop", "Vrste prijateljev" ter "Vrste prijateljic" (Veronika Senica), so dela Tima Topića.

Vse fotografije, z izjemo fotografije DSGL za članek "Ledinska čestitka" (Luka Kotnik) in fotografije Ele Tekavec med treningom (osebni arhiv), so dela dijakov Gimnazije Ledina.

številka 2, leto 2017/18, letnik 49 | tiskarna Januš | 700 izvodov | ISSN C5o3 -5473

MLADIKA

“Nedokončane besede ...”

Hana Barši Palmić

V tem uvodniku Mladike bi rada govorila o pisanju. Ko se je končalo obdobje testov in je v šoli zavladalo zatišje, me je doletela druga oblika dela. Približevala se je izdaja nove številke Mladike, poleg tega se je naša ekipa pridružila natečaju Obrazi prihodnosti, ki ga prireja časopis Dnevnik. Torej, januarja sem učbenike zamenjala za Word in beležko.

Pišem, odkar se spomnim. Ko nisem pisala, sem brala. Napisala sem vse, kar sem vedela in znala.

In vsakdo, ki redno piše, ve, kako mučno je, ko se ti na pot postavi prepreka, preko katere ne moreš včasih dneve, včasih tedne, včasih celo leta.

Včasih moraš ta del spustiti, da gre mimo tebe, da ostane nedokončan, in počakati, da se žilica znova prebudi. In s tem sem se borila ves mesec. Lovila roke za oddajo člankov, poskušala napisati najboljše karseda in pustiti za sabo vse ovire, ki mi niso odprle novih poti.

In na koncu meseca sem ugotovila,
da je tako z vsem. Včasih moraš pustiti
stvari nedokončane, mogoče se bodo kdaj
vrnile k tebi, mogoče pa bodo za vedno
ostale nedokončane. Važno je, da strast
do konca izkoristiš, kjerkoli
in kadarkoli te ponovno prime.

mi, ledinci

razred// 1. g

zvezdno znamenje// devica

najljubša zvezda// Dwayne Johnson

hrana, ki je nikoli ne bi pojedel// pečen pes (azijska specialiteta)

najljubši dan v letu// 25. avgust

kaj poslušáš na avtobusu ali vlaku// elektronsko glasbo

kaj delaš poleg šole// sem skavt

brez česa ne bi preživel zime// toplih radiatorjev in prijateljev

quote// Nekateri živijo, da jejo, jaz pa jem, da živim.

Norbert Velušček

razred// 1. e

zvezdno znamenje// tehtnica

najljubša zvezda// Olivia Wilde

hrana, ki je nikoli ne bi pojedla// žuželke in krompir

najljubši dan v letu// 8. december (dan, ko se pretvarjam, da imam časovni stroj)

kaj poslušáš na avtobusu ali vlaku// pogovore tujcev

kaj delaš poleg šole// berem, plavam, igram tenis, poleti tečem in surfam, pozimi pa bordam

brez česa ne bi preživela zime// borda

quote// A ship is always safe at shore, but that's not what it's built for.

Pika Perenič

MLADIKA

razred// 2. f

zvezdno znamenje// kozorog

najljubša zvezda// Arnold Schwarzenegger in Damjan Murko

hrana, ki je nikoli ne bi pojedel// majoneza

najljubši dan v letu// nimam ga

kaj poslušáš na avtobusu ali vlaku// glasbo, ki ustreza mojemu razpoloženju (vse zvrsti)

kaj delaš poleg šole// berem knjige, igram igrice in hodim v fitnes

brez česa ne bi preživel zime// glasbe, vode, hrane, zraka in fitnesa

quote// You can't climb the ladder of success with your hands in your pockets.

Jonas Podnar

razred// 2. g

zvezdno znamenje// rak

najljubša zvezda// hmm, po videzu verjetno Zac Efron, po glasu pa Ed Sheeran

hrana, ki je nikoli ne bi pojedla// verjetno polži

najljubši dan v letu// božič pa rojstni dan

kaj poslušáš na avtobusu ali vlaku// karkoli imam na playlisti, odvisno od razpoloženja v bistvu

kaj delaš poleg šole// plešem hiphop pa občasno kaj narišem

brez česa ne bi preživela zime// vroče čokolade in toplih puloverjev

quote// Just stay strong and make them wonder how you are still smiling.

Živa Urh

mi, ledinci

razred// 3. g
zvezdno znamenje// rak
najljubša zvezda// ne vem, veliko dobrih ljudi je na svetu
hrana, ki je nikoli ne bi pojedel// jedi, ki vsebujejo kis
najljubši dan v letu// rojstni dan
kaj poslušáš na avtobusu ali vlaku// ljudi okoli sebe
kaj delaš poleg šole// sem pri tabornikih, igram košarko in kitaro, programiram
brez česa ne bi preživel zime// toplih oblačil
quote// I ... a universe of atoms, an atom in the universe.

Marko
Urbanč

razred// 3. e
zvezdno znamenje// lev
najljubša zvezda// Cristiano Ronaldo
hrana, ki je nikoli ne bi pojedla// solata
najljubši dan v letu// 25. december
kaj poslušáš na avtobusu ali vlaku// večinoma spim ali pa se pogovarjam
kaj delaš poleg šole// do nedavnega sem trenirala nogomet, veliko časa preživim v naravi, družim se s prijatelji
brez česa ne bi preživela zime// smučanja
quote// Take the risk or lose the chance.

Natalija
Debeljak

MLADIKA

razred// 4. g
zvezdno znamenje// rak
najljubša zvezda// Felix Neureuther
hrana, ki je nikoli ne bi pojedel// čokoladna torta
najljubši dan v letu// 16. maj
kaj poslušáš na avtobusu ali vlaku// Seven nation army
kaj delaš poleg šole// gledam tv, se družim s frendi pa plavam
brez česa ne bi preživel zime// smučanja
quote// Don't fully trust anyone, but you can trust me. :)

Jošt
Hren

razred// 4. d
zvezdno znamenje// devica
najljubša zvezda// Eva Milanovič
hrana, ki je nikoli ne bi pojedla// kaki
najljubši dan v letu// 24. junij
kaj poslušáš na avtobusu ali vlaku// mešanico Mure Mase in voznikovega slabega izbora radijskega programa
kaj delaš poleg šole// uživam
brez česa ne bi preživela zime// talnega gretja
quote// A smo al čmo?

Polona
Čebular

predmet// matematika

popolne počitnice// Vedno počitnice z družino. Zimske na smučiščih Avstrije in Italije, poleti pa obvezno morje.

kaj počnete v soboto zvečer// Rada se družim s prijatelji. Lepi pa so tudi večeri z družino, ki pa jih je, odkar so otroci najstniki, čedalje manj.

najljubša knjiga// Knjige niso moja priljubljena izbirna vsebina. Predolgo je treba sedeti in preživljati čas sam s sabo. Če že berem, je to zagotovo avtobiografski roman ali knjige o veselju, bioenergiji, nadnaravnih pojavih ...

najljubši glasbenik/ca// Rada poslušam glasbo. Izpostavila pa bi dva izvajalca: Abbo v spominu na stare čase in mladost, sedaj pa najraje poslušam Bryana Abramsa.

kakšnih dijakov ne marate// Dijakov, ki jih ne maram, ni. So samo karakterji, ki ne gredo skupaj, in je treba več energije, da se vse postavi, kot je prav.

življenjski moto// V življenju je polno pravil. Nikar se jih vedno ne držite. Poslušajte sebe!

Tamara
Možina
Artač

predmet// slovenščina

popolne počitnice// morje, sonce, plaža, dobra knjiga, čas, v katerem počnem, kar imam rada

kaj počnete v soboto zvečer// Takrat je čas za obisk prijateljev ali pa se udobno zlekнем na kavč, gledam televizijo, berem knjigo ali čvekam z možem.

najljubša knjiga// od počitniškega branja: Tek za zmajem, Tisoč veličastnih sonc

najljubši glasbenik/ca// glasba, ki gre v uho

kakšnih dijakov ne marate// nesramnih, takšnih, ki lažejo

življenjski moto// Če misliš, da zmoreš, zmoreš, če misliš, da ne zmoreš, imaš prav.

Petra
Špiletič
Latin

LEDINSKA ČESTITKA

KJE // telovadnica Gimnazije Ledina
KDAJ // petek, 22. december 2017

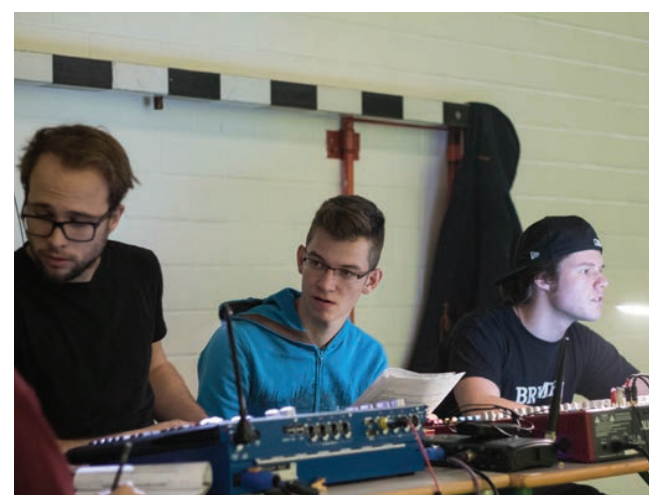
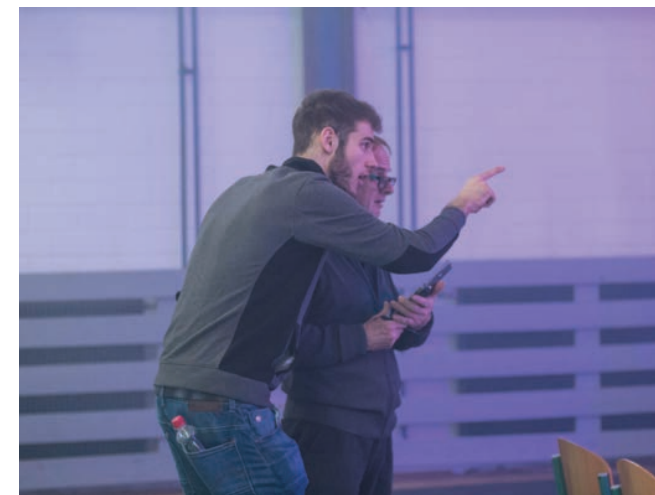
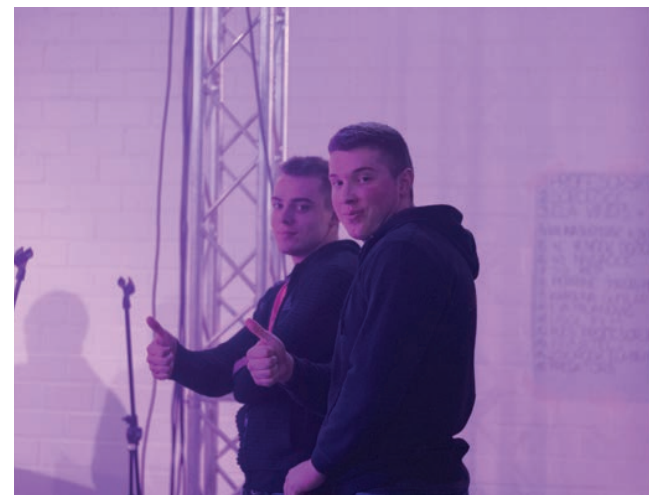
Že sama misel na Ledinsko čestitko ti je, četudi si še fazanček, ogrela srce. Ideja, da zadnji dan pouka koledarskega leta ne boš preživel v klopi pred odprtim zvezkom in profesorjem, ki se ti ga takrat tako ali tako ne bi dalo poslušati, je nekaj najslajšega, kar si srce ledinca lahko poželi.

Tema tokratne prireditve je bila »čas je za cirkus«, čemur so bili prilagojeni tudi nastopi. Zakaj cirkus? Verjetno zato, ker je marsikateri dan na Ledini podoben cirkusu – dijaki smo opice, profesorji pa levi in levinje.

Uživali smo v sproščenih nastopih dijakov, ki so iz leta v leto boljši in bolj domiselni. Letos so se nam predstavili: Sokolčice, Ela Vindiš, in Tim Topić, Kalina Šušteršič, Ajda Novak, Melisa Špajzar, Amalia Felicijan in Lana Garin, Nina Jankovič z ekipo navijačic, Brin Smole, Vigor Ilić, Boris Čeh, Perrine Šmarčan, Maj Vrhovec, Nika Zajc ter Karolina Gumilar in na koncu še band Predators. Prireditve sta odlično povezovala profesorica Nataša Korošec in Matic Juvan. Seveda pa ne smemo pozabiti na nastop profesorjev. Že na začetku prireditve so s pesmijo ogreli srce občinstva in poželi bučen aplavz. Njihova plesna točka pa je bila češnjica na torti. Aja! Kaj pa naš varnostnik? Kljub njegovi kratki točki smo ledinci uživali in se iz srca nasmejali.

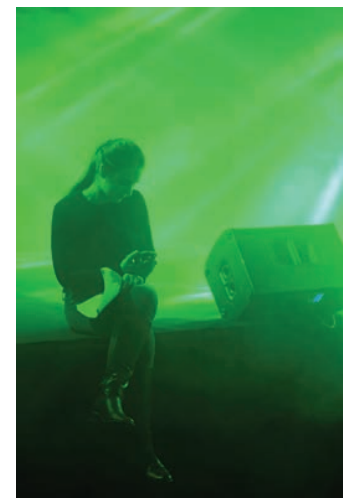
Prijetno praznično vzdušje, ki so ga spremljali petje, plesanje, rap in celo karate, se je seveda končalo veliko prezgodaj. Bili smo celo malo žalostni, ker moramo domov, ampak saj so se takrat vendarle uradno začele tudi težko pričakovane in več kot zaslužene počitnice.

Anja Vrtačnik

vac-ap

MILADIKA

Avstrijski režiser Michael Haneke je z enim od zgodnjih filmov Benny's video postavil zanimivo vprašanje: zakaj smo tako navezani na dogajanje v filmih? V filmu sledimo 14-letniku Bennyju, ki je obseden z gledanjem posnetkov, predvsem posnetkov usmrtilve pujsa, kasneje pa ubije punco, ki jo je spoznal nekaj ur pred umorom. Večina ljudi, ki so gledali film, ga je opisala kot šokantnega, saj so bili zgroženi nad Bennyjevimi dejanji, a vendar so pri tem le še dodatno potrdili sporočilo filma ne zanima nas realnost, čustveno se odzivamo le na fikcijo.

Hanekejevo stališče je, da ljudje nimamo nobenega nadzora nad življenjem, ki nas obdaja, s čimer se lahko povsem strinjamo, saj nam hiter tempo življenja ter globalizacija povzročata konkretne probleme pri oprijemljivosti realnosti, zaradi česar, opozarja Haneke, se vse preveč zatekamo k fikciji. Filmi, v katerih je srečen konec ali kjer se ljudje pobijajo, vse to je za nas kot gledalce oprijemljivo. Od filma smo alienirani, mi imamo nadzor nad dogajanjem v filmu, ker lahko film prevrtimo naprej, nazaj, mi smo v dominantni vlogi, pri čemer imamo možnost manipulirati z objektom, s filmom. Najlepši primer tega so grozljivke: od njih smo povsem alienirani, zavedamo se, da imamo nadzor nad dogajanjem. Če pa bi to fikcijo prenesli v realnost, bi se odzvali s strahom, saj nad grozljivimi podobami ne bi imeli nobenega nadzora. Ta ideja je v filmu Benny's video še dodatno radikalizirana ter politično podkrepljena, saj lahko v treh različnih sekvencah filma spremljamo televizijske posnetke vojn na Balkanu ter poslušamo reportaže o tem po radiu. S tem je režiser ponudil radikalno obliko svoje ideje, in sicer to, da smo zaradi svoje zmožnosti dominace nad dogajanjem v filmu tudi na dogajanje čustveno navezani. To zapolni manko v odnosu, nasprotno pa nas dogajanje v realnosti, vojne, epidemije sploh ne zanimajo, do njih smo povsem apatični, saj do njih ne čutimo nobene povezave.

Četudi ekstremno, gre pri tem za konkretno resnico, ki se vse bolj izraža, in sicer dejstvo, da je povprečen postmoderni posameznik povsem neodziven na krivice, ki se dogajajo v resničnem svetu, težko prepozna resnične težave, a vendar instantno prepozna polemiko nekega lika v filmu ter mu želi priskočiti na pomoč. Ideja se logično nadaljuje proti procesu snemanja, ki skozi to pojmovanje posnetkov prilepi dejanju izrazito perverzno konotacijo. Po Hanekeju gre pri snemanju filmov za izrazito perverzno dejanje, pri čemer želi posameznik doseči dominantno vlogo, dominirati nad absolutno realnostjo filma ter pri tem izraziti svojo supremacijo, ki je ne more doživeti v realnem svetu. Gre za patološko željo po moči, po možnosti oprijemanja in dojemanja realnosti, obenem pa je to zelo ironično, saj o tem razpravlja prav režiser, ki se s tem ukvarja. Maksima te filozofije je, da je kakršnokoli snemanje perveržno, tudi snemanje narave, preprostih ljudskih običajev ...

Omenjena maksima je zelo kontroverzna, saj režiser s tem predpostavi, da smo v tem kontekstu vsi perverzna bitja, ki se izživljamo nad realnostjo, s tem ko ustvarjamo fikcijo. A vendar kljub tej radikalni miselnost zadeva izpostavlja zanimivo idejo, in sicer da s snemanjem ustvarjamo svoj paralelni, lažni absolutni svet. Svet, ki naj bi bil odraz trenutka, ki naj bi skozi gledalce širil spomin na to dejanje, na ta trenutek, je kljub vsemu delna fikcija, saj pri njem dejansko nismo bili prisotni. Prisotni smo bili v svetu, ki ga je ujel posnetek, ne pa v svetu, kjer sicer živimo, ujeti smo bili v mikrosvet, ki je na razpotju med fikcijo in realnostjo. Haneke je to vzel za osnovo, ko je modificiral kultni citat Jean-Luca Godarda: »Film je štiriindvajset resnic na sekundo« v izjavo: »Film je štiriindvajset laži na sekundo, ki služijo resnici ali iskanju resnice«.

Film predstavlja absolutni svet, v kolikor ta svet ne prikazuje fragmentov realnosti. Ti fragmenti so izrazito očitni znaki amaterskega snemanja (slaba kakovost zvoka, videa, nepravilno gibanje kamere ...), ki s tem demistificirajo realnost ter nam ponudijo le fragmentarno realnost. Ta je bistveno manj perverzna v svoji esenci, saj prikazuje nezmožnost človeške supremacije nad svetom. S to značilnostjo se film izkaže za veliko bolj elastičnega kot literatura ali upodabljaljoča umetnost, ki lahko prikazujeta primarno absolutno realnost, v manj primerih pa fragmentarno realnost.

Sam se pretežno pridružujem Hanekejevi filozofiji, predvsem v aspektu filmov kot sredstev za ustvarjanje absolutne realnosti, skozi katero oprijemamo svet, a vendar menim, da je maksima bistveno preveč radikalna ter posplošuje dejanje snemanja, ki je lahko v mnogih primerih ravno odraz tega, da se je človek končno v nekem momentu oprijel realnosti ter v svojem pozitivnem občutenju sveta to izrazil skozi posnetek, ki razširi spomin na trenutek. Menim pa, da je sporočilo, ki ga nosi ta filozofija, nujno v današnjem svetu čutiti moramo večjo empatijo do sočloveka, urgirati moramo v realnosti ter se ne izgubiti v fikciji. Sočlovek na televizijskem zaslonu ni le objekt, ampak pravi človek, ki mu moramo pomagati ter čutiti do njega empatijo, manj pa bi morali biti vzneseeni ob fikciji.

Film Benny's video je težko gledati. Je brutalno iskren dokument o estetizaciji vpliva medijev na posameznika, a vendar nosi veliko mero resnice ter pomislekov o našem odnosu do medijev in sveta okoli nas. In v svojih lažeh nas vodi do resnice, če nam uspe prehoditi to trnovo pot.

MLADIKA PER VER ZI JA

Filozofska razprava o filmu
Benny's video

Leto premiere// 1992

Režiser// Michael Haneke

Kratek opis zgodbe//

14-letni fant, navdušen nad videom, se zaplete v filmsko fantazijo, tako da kmalu ne more več slediti realnosti. V takšnem stanju umori dekle in s kamero posname izpoved svojim staršem. (vir: IMDB)

Kristjan Sedej

SNE MAN JA

“Ne bodi zadovoljen

Intervju z Matejo Juvan,
šolsko tajnico

sredica

samo z besedo dobro!”

MLADIKA

Za glavni intervju v drugi številki Mladike smo izbrali eno izmed dveh najpomembnejših in eno najbolj zaposlenih žensk na šoli. Pri njej dobimo informacije in pripomočke vseh vrst, nanjo se obrnemo vsi od ravnatelja pa do ta zadnjega izgubljenega fazančka. V življenju ji največ pomeni družina, vsem dijakom pa želi, da se vpišejo na zeleno fakulteto in da jim v življenju uspe le najboljše. To je naša tajnica, gospa Mateja Juvan.

Kje ste se rodili? Kje živite zdaj?

Rodila sem se v Kranju. Zdaj prihajam z Vrhovcev. Pravzaprav z Brda, ker mož ni zadovoljen, če rečem, da sem z Vrhovcev (smeh).

Katero srednjo šolo in fakulteto ste obiskovali?

Obiskovala sem gimnazijo v Kranju, potem pa sem se vpisala na Fakulteto za upravo v Ljubljani.

Kako je bilo v srednji šoli? Vaši najljubši predmeti? Se česa posebno dobro spomnite?

Večkrat povem, da se ne spomnim, da bi imeli profesorji in dijaki tako dober odnos kot na Ledini. V srednji šoli se ti vse odpre greš malo od doma, začneš malo »fličat« ... Na srednjo šolo sem gledala kot na nujno zlo, saj je bilo važno le, da jo narediš. Ko gledam vas, se mi zdi, da bolj uživate, da je med vami dobra klima, ki vas povezuje. Mi že kot razred nismo bili zelo povezani, kaj šele, da bi stopili skupaj. Tudi profesorji so bili zelo drugačni. Ni bilo tako, kot je tukaj, ko se nekdo zavzame zate. Nepredstavljivo se nam je zdelo, da bi kdaj prišli do kabineta ali celo do ravnatelja, ne da bi se najavili. Ni bilo toliko aktivnosti, kot jih je tukaj, pripravljalnih testov ni bilo. Spomnim se tudi prilizovanja za zvišanje ocene, ko si se po koncu ure ustavil pri profesorju in mu natipkal kontrolno nalogo za naslednje leto. Seveda tega ni bilo pri matematiki. Tam si pač moral znati.

Kako je bilo videti poučevanje na vaši srednji šoli?

Ko sem hodila na gimnazijo, smo mogoče že imeli bele table s flomastri, smart boarda pa definitivno ne. Grafoskopa se spomnim. PowerPointe smo imeli, ampak občutno manj kot danes. Zelena tabla s kredami pa se je zelo uporabljala. Ključki in CD-ji so bili, pisali pa smo s kredami in flomastri.

Kaj ste hoteli postati, ko ste bili mlajši?

Prva izbira, ko sem bila še v vrtcu, je bila itak frizerka, potem pa sem hotela biti učiteljica, ampak so me pri tem ustavile točke. Mogoče je celo bolje, da nisem učiteljica, ker bi bila zelo stroga, čeprav se mi zdi, da dandanes to ne bi bilo tako zelo hudo.

Kako ste sploh prišli do poklica tajnice?

Moja prva želja ni bila, da bi hodila na upravno fakulteto, ampak sem hotela na vzgojiteljsko, na predšolsko vzgojo, čeprav bi bil tudi razredni pouk okej. Ampak potem te omejijo točke. Rekla sem si, da en faks pa bom že naredila, in naredila sem upravo. In potem dolgo iščeš zaposlitev na svojem področju, a zvezde so se mi nekako »poklapale« in prišla sem na Ledino. Ne bi ravno rekla, da je to moj sanjski poklic, ker v bistvu še zdaj ne vem, kaj bi bila. (smeh) Če si nekaj želite postati, potem kar gradite na tem!

Bi pri svojem poklicu kaj spremenili?

Zdaj, ko sem tukaj, ne. To je moja prva redna služba. Ko sem prek študentskega servisa eno leto delala v neki sprejemni pisarni, je bilo drugače. Tukaj so dobra klima, dobri odnosi, ni povsod tako. Marsikoga, ki tukaj »jamra«, da ni fino, bi poslala delat drugam, da bi videl, kako super je tukaj. Kar se tiče dela in delavnika, sem zelo zadovoljna.

Znani ste kot ena najbolj zanesljivih uslužbenk Gimnazije Ledina. Se s tem strinjate?

V tajništvo pridete v vsaki situaciji, tudi če imate kakšno osebno težavo. Za vsak »flajšter«, za vsak »kuli« in spenjač. Sicer se še lovim, da vam pomagam in najdem pravo informacijo. Na vsako vprašanje hočem dobiti odgovor, ampak potrebujem še nekaj časa, da res »padem v Ledino«, da vse spoznam; tu sem šele slabih šest mesecev.

Če bi z eno besedo opisali Ledino, katera bi bila?

Z eno besedo? Super.

V tajništvu se velikokrat nagrmadi kup ljudi in dela. Telefon neprestano zvoní, papirji se nabirajo, ljudje nenehno vstopajo, ker nekaj želijo.

Kako se borite s stresnimi dnevi?

Miru pa res ni. Še ko grem na WC, poslušam, katera vrata se odprejo in kdo želi kaj vprašati. Poskušam, da dela ne nosim domov. Če me nekaj vrže iz tira, najprej dvakrat vdihnem in pustim, da gre stran in si rečem: Zakaj? Ali pa grem do sosednje pisarne in se tam razjezim, dam vse iz sebe in se vrnem. Vsak ima slab dan, če je nekdo siten, mu jaz ne morem pomagati. Poskušam, da mi zadeve ne grejo do živega, poskušam se ne obremenjevati in stvari rešiti sproti. A saj se ne srečujem prepogosto s takšnimi težavami. Razen zadnjič je bila neka dijakinja tako vzvišena in naduta, da sem jo hotela vreči iz pisarne. Drugače ste pa vsi super. Ne maram pa, da nekdo pride v tajništvo in reče, da sem tam zato, da mu strežem. Ne, jaz sem tukaj, da pomagam. Imejmo odnos, kjer sem jaz prijazna do tebe, ti pa do mene.

Kakšen je bil vaš prvi vtis na Gimnaziji Ledina?

Super! Že razgovor za službo je bil čisto drugačen kot vsi drugi prej, bila sem lepo sprejeta in vsak je razumel, da ne morem vsega znati z danes na jutri. Ampak delovna klima in potem dijaki, njihova energija ... Zjutraj mi nikoli ni muka iti v službo, super je, da ne prihajam v službo obremenjena.

Je zima za vas lep čas ali je odhod iz hiše muka?

Ko grem zjutraj do avta in se odpeljem, o tem ne razmišljam, ker se šele dobro zbujam. Sreča je, da se pripeljem z avtom, zato sneg in mraz občutim bistveno manj, kot pa če bi morala v službo z avtobusom. Ker imam ta luksuz z avtom in s parkiriščem, ni težko, razen seveda čiščenja zamrznjenih šip. Sneg mi je všeč, če ga ni na cesti.

Kaj najraje počnete v prostem času?

Najpomembneje mi je, da čim več časa preživim z družino. Ta je na prvem mestu. Odkar sem dobila službo na Ledini, hodim tudi na telovadbo, ki mi zelo koristi. V prostem času pa zelo rada pečem torte (smeh).

Katera je vaša najljubša barva?

To me velikokrat vpraša otrok. Včasih mu rečem roza, drugič pa črna. Če pogledam, kako se oblečem, je to velikokrat temna barva – črna.

Kaj ste počeli med novoletnimi prazniki?

Nismo imeli velikih načrtov. Bili smo doma, vse je bilo družinsko obarvano. S sinom sva praznovala rojstni dan. Lepo je bilo, ker smo bili teden dni skupaj. Ni nam do tega, da bi hodili v gnečo, v mesto gremo raje takrat, ko gneče ni.

Kaj pa počnete poleti?

Trudimo se, da čim več časa preživimo na morju, da najbolje izkoristimo dopust. Jaz moram sicer biti v službi, ker nimam počitnic. Močno upam, da nam tudi letos uspe iti nekam za tri tedne, če ne vsaj za dva. Želim pa si tudi, da nam bo z družino uspelo osvojiti kak manjši hrib, da otrok ni treba nesti.

Se po kom zgledujete?

Ne. Verjetno sama po sebi. Včasih sem trmasta kot bik in bi lahko šla tudi skozi zid. Ta trma me včasih tepe, včasih pa pride prav. Včasih se ravnam po intuiciji, da nekaj pač bo tako, kot mislim. Tudi to se včasih dobro obnese. Vsaka izkušnja je za nekaj dobra: če je slaba, je že bila namenjena; če je dobra, pa so se stvari poklapale in mi je nekaj uspelo v življenju.

Česa ste se v življenju dobro naučili?

Tisto, kar sam narediš, to imaš. Bolje je, da nekaj dosežeš sam, kot pa da ti je dobesedno položeno v naročje, ker veliko bolj ceniš tisto, kar si si sam priboril.

Bi radi še kaj dodali? Bi želeli dijakom sporočiti še kaj?

Takrat, ko se ti ne da več učiti, se res zaženi in delaj dodatno uro, da dobiš boljšo oceno. Da prideš tja, kamor si zares želiš, ne da se moraš odločiti za nekaj drugega. Ciljaj na prvo izbiro. Ne se ustaviti na točki, kjer je dobro, ampak pojdi do točke, kjer bo odlično.

Hana Barši Palmić in Anja Vrtačnik

IZLUŠČENJE FAZANA

Debata med predstavniki prvega letnika
in predstavnicu četrtega letnika o Ledini

Klišejsko vprašanje: Kaj lahko naredim za Ledino
ali kaj je Ledina naredila zame?

Uf, kje so že dnevi, ko sem izbirala gimnazijo, ko sem se še dokaj naivno obremenjevala, ali se bom odločila za tisto pravo, ker sem mislila, da bo to drastično vplivalo na tok mojega življenja. V četrtem letniku smo z eno nogo praktično že zunaj ledinskih zidov. Do spoznanja, da sem se v tem času tukaj kar udomačila in celo malce resignirala, pridem, ko se zaman skušam spomniti, kaj mi je šarilo po glavi v prvem letu, ko se ideja, ki si jo negoval v svojem osnovnošolskem umu, zaleti v okušanje novega vsakdana. Vem le, da so bila, razumljivo, pričakovanja prisotna, zato sem, da bi se približala ciljnemu občinstvu, pomoč poiskala pri »naših najmlajših«.

Če sem povsem iskrena, me je prekleto skrbelo, da bom dobila same homogene, monotone fazanske sogovornike. Bala sem se tistega stereotipnega razkola v doživljanju Ledine skozi oči prvega in četrtega letnika, tega, da bom jaz, ki sem pri sebi razčistila grenkobe in sladkosti Ledine v zadnjih štirih letih, trčila v »o, kok je vse fino tuki« način razmišljanja nekoga, ki je na našo šolo šele prišel. Res si nisem želela biti babica, ki te, ko imaš oblečene strgane kavbojke, vpraša, ali si padel, in ti modruje, da te čaka revma.

MLADIKA

No, moje skrbi so bile odveč. V duhu prihajajočih informativnih dni bi bila bleščeča propaganda še kako dobrodošla, vendar je bilo osvežujoče govoriti z raznolikimi kritičnimi dijaki prvega letnika, z Dinom in Borom iz 1. f ter s Tino, z Zoe Ulo in Mašo iz 1. g. Prva dva in Mašo je, kot tudi osnovnošolsko različico mene, navdušil prav informativni dan, ki temelji na tehniki dijaki za dijake in pusti posamezniku, da začuti ambient. Čeprav sta bila Dino in Bor ob začetku šolanja vržena v novo okolje, ju to ni razočaralo. Izpostavljata predvsem sproščeno vzdušje in ljudi na šoli, med drugim glasbo med odmori in vidita prednosti v svobodi, ki nam je dana. Vsi so realistično pričakovali in začutili učni preskok med osnovno šolo in gimnazijo, kjer pa so se na srečo ujeli s svojimi sošolci, ki pravzaprav kreirajo vsakdan vsakega dijaka.

Predstavljam pa še drugačen pogled drugih dveh deklet, ki se v začetku sploh nista nameravali vpisati na Ledino. Tina in Zoe Ula sta upravičili eno mojih opazk pretirano hvaljenje. Gre za spodrsrljaj, ki ga marsikdaj nehote zakrivimo, ko nas povprašajo, zakaj na Ledino. Začnemo izpostavljati zgolj vse dobre stvari, ker slabosti pravzaprav bolj ali manj ležijo v izobraževalnem sistemu in se nam v tistem trenutku morda ne zdijo omembe vredne. In zato, iz njunih ust v vaša ušesa: da, informativni dan ju ravno zaradi prej omenjenega dejstva ni prepričal. Rečeš si, da je prelepo, da bi bilo res. A čeprav Gimnazija Ledina ni bila njuna prva izbira, sta bili pozitivno presenečeni, ko sta se po sosledju dogodkov znašli tu. Všeč so jima postali dijaki in vzdušje, a bi si vseeno želeli več dogodkov, in čeprav so odnosi v razredu super, se jima zdi, da primanjkuje stikov med različnimi letniki. Vsa dekleta so izpostavila še eno razočaranje: letošnji krst fazanov. Simbolično sprejetje v ledinske vrste menda ni bilo prav nič magično, je pa res, da se je ta rana hitro zacelila.

Pred njimi je torej priložnost, da to krivico, ko pride čas, popravijo. Zdi se mi, da se v začetku loviš, ker preprosto potrebuješ čas, da zatipaš teren. Lepota dozorevanja je zame v tem, kako se izluščiš iz svoje prvotne (fazanske) različice v ledinca s kakršnim koli strastnim razmerjem do šole, ki ga pač razviješ. Vprašati se moraš, kaj lahko ti narediš za Ledino, da jo spoznaš v zadovoljivi luči. Le tako boš šele videl, kaj je Ledina dejansko naredila zate, quid pro quo.

Zahvala Tini Zajšek, Zoe Uli Jager, Maši Selan, Boru Janežiču in Dinu Ibrahimpaiću. *Polona Čebular*

V LEDINCA

OD PRELIVA DO MLADIKE

sredica

MLADIKA

Če vas zgodovina, ki se jo učite v šoli, ne zanima, lahko profesorjem zgodovine navržete dejstvo ali dve o zgodovini Mladike. Danes poznamo naš šolski časopis pod naslovom Mladika, včasih pa je bilo poleg drugačnega imena še veliko drugih razlik. Poglejmo, kaj vse se je spremenilo.

Leta 1958 je izšla prva številka revije Preliv, katere urednik je bil danes znani pesnik Niko Grafenauer. Prva številka Preliva je imela samo osem strani, natipkana je bila na pisalni stroj in ni vsebovala fotografij. V reviji je objavljalo zelo malo ljudi, ki so se večinoma podpisovali samo z imenom ali s kraticami.

Leta 1960 se je Preliv preimenoval v Resljevo 12, s podnaslovom Glasilo učiteljsčnikov v Ljubljani. Uvodno besedo o delu mladinske organizacije je napisal Jure Gartner, kasneje dolgoletni ravnatelj naše gimnazije. Mladinska organizacija je bila nekakšna predhodnica današnje dijaške skupnosti, le da je bila bolj politično naravnana in je mlade vzgajala v duhu takratnega družbeno-političnega sistema. V časopisu so objavljali prispevke o dejavnostih (odbojkarski, lutkarski krožek ...), pesmi, razmišljanja in poročila mladinske organizacije. Leta 1963 je izšla pesniška zbirka pesnika Ivana Minattija z naslovom Nekoga moraš imeti rad, istoimenska pesem pa je bila objavljena tudi v takratni številki Resljeve 12.

Leta 1968 je Ledina postala pedagoška gimnazija, šolski časopis pa je dobil današnji naslov Mladika. Za prvo številko je članke prispevalo veliko dijakov, članki pa so se zbirali v nabiralniku poleg vratarnice. Pisali so o ocenjevanju in drugih šolskih težavah, objavljali kritike dram, filmov ...

Devetdeseta leta so prinesla velike spremembe. Mladiko so začeli prodajati po go tolarjev, podatka o tem, ali se je časopis prodajal tudi pred tem, pa nimamo. Časopis so začeli oblikovati z računalnikom in objavljali so vse več provokativnih in smešnih stripov in ilustracij. Kasneje so se jim pridružile še črno-bele fotografije. Dijaki so bili seznanjeni o aktualnih dogodkih na šoli, bendih (Pearl Jam, Metallica ...) in datumih njihovih koncertov ... Pojavili so se prvi intervjuji s profesorji, ki pa so bili še brez fotografij. Iz leta 1993 izvira verjetno prva novica o astronomskem taboru, ki ga imamo na šoli še danes.

Od takrat do danes je Mladika dobila modernejši pridih. V vsaki številki spoznamo kakšnega profesorja, v rubriki Mi, ledinci pa dijake, ki jih morda vidimo prvič (šola navsezadnje ni tako majhna). Tudi danes najdemo v časopisu pesmi, vtise z ekskurzij, fazančki pa so seznanjeni s pravili, ki jih mora upoštevati vsak ledinec, če želi štiri leta preživeti brez poškodb zaradi prerivanja na hodnikih. Za časopis so ustvarjali številni ljudje z žilico za risanje. Njihove risbe dajejo Mladiki umetniški pridih in olepšujejo naslovnice. Časopis se je v skoraj petdesetih letih izhajanja zelo spremenil, fascinantno pa je to, da se je vsa ta leta ohranil in krepil ledinsko povezanost.

Ana Čičak

P R E D G O V O R

PRED VAMI JE PRVA ŠTEVILKA NAŠEGA ČASOPISA. ZAVEDAMO SE PREGOVORA: "VSAK ZAČETEK JE SKROMEN". V NEMI MERI DRŽI TO TUDI ZA ČASOPIS. Z VAŠIM SODELOVANJEM PA SE BO LIST IZBOLJŠAL. LE VI NAM LAHKO SVETUJETE, KAJ BI BILO POTREBNO POPRAVITI, KAJ JE ODVEČ IN KVARI CELOTNI VTIS.

PREPRIČANI SMO, DA BO KVALITETA ČASOPISA RASLA Z IZKUŠNJAMI, KAR VELJA ZA PRIHODNJO ŠTEVILKO.

POBUDO ZA IZDAVANJE JE DAL ŠOLSKI KOMITE L M S .

UREDNIŠTVO

ČE REČEŠ, DA NEČESA NE ZNAŠ, POMENI, DA SI ŽELIŠ ZNATI

SMS: Živjo, Tara :) Oprosti, ker molim med prazniki, samo povej mi, kaj boš pisala za Mladiko?
Hana

Potem ko sem bila ves teden na Krvavcu brez signala, me je, ko smo se vrnili v dolino, čakal Hanin SMS. Iskreno, ne sanja se mi, o čem pisati. Vem, da Mladika izide februarja, ampak trenutno je zame še vedno leto 2017, in ker vsi govorijo o dogodkih, ki so zaznamovali to leto, si ne morem pomagati, da se tudi sama ne bi ozrla nazaj in se spomnila, kaj vse mi je dalo leto 2017.

Trenutno obiskujem tretji letnik in naša glavna naloga to šolsko leto (poleg uspešno končati letnik s čim manj popravci) je ugotoviti, katere predmete bomo vzeli za maturo in kje bomo nadaljevali šolanje po Ledini. Ne vem, ali je to za vse tako težka odločitev kot zame, ampak če bi se morala odločiti po koncu drugega letnika, bi bili moji odgovori verjetno: ne, ne, nope, ne, ni šans ... In ker sem vedela, da bom v tretjem letniku morala sprejeti to odločitev, sem med poletjem razmišljala in raziskovala, kaj me res zanima in veseli. V telefon sem zapisala seznam stvari, ki jih želim doseči v tem šolskem letu, in upoštevala očetov nasvet: »Če rečeš, da nečesa ne znaš, pomeni, da si želiš znati.«

Vsakič, ko rečem: »Kok bi blo legendarno, če bi bilo to in to ...«, bom to vsaj poskusila doseči ali narediti. Tako se je začelo potovanje v Barcelono z najboljšima prijateljicama. Sprva je bilo vse skupaj samo nora ideja, za katero smo bile prepričane, da se ne bo uresničila.

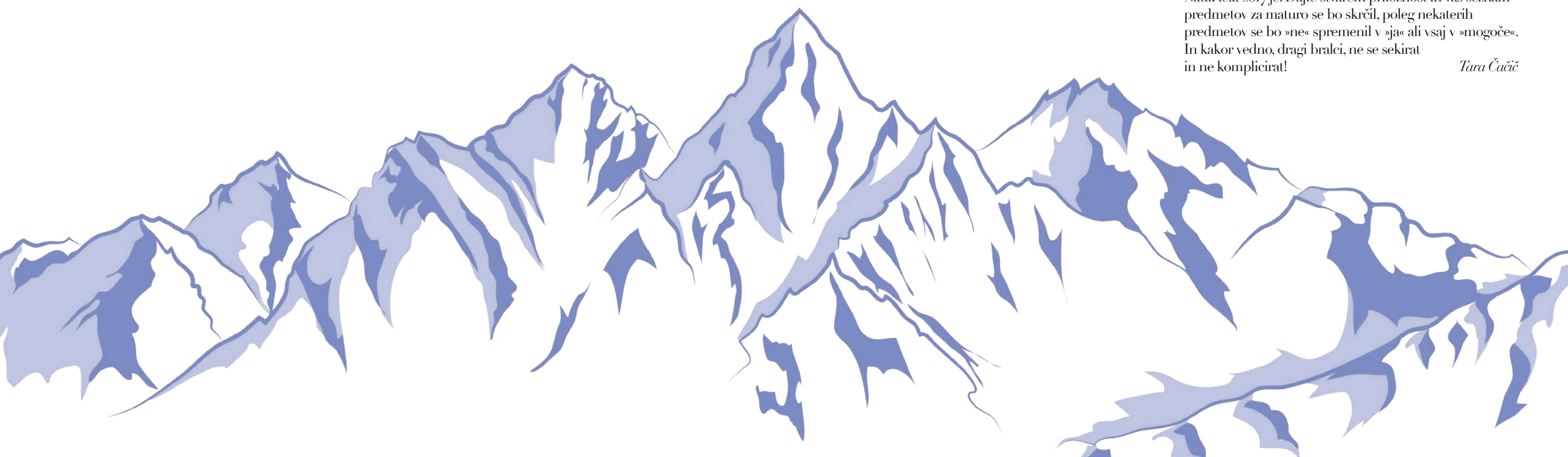
Ampak zakaj pa ne bi šle? In tako je iskanje hotela med preživljanjem dolgočasnega pouka prešlo v resno načrtovanje tudi doma. Poleg tega, da sem ustvarila najlepše spomine in jih delila z dvema od svojih najljubših oseb, sem spoznala, da so spomini vse, kar imamo, in nam jih nihče ne more vzeti.

Kar želim povedati, je, da je bilo leto 2017 zame eno najboljših do zdaj, ker sem stvarem rekla ja in večkrat sledila quotu: »Običajni ljudje imajo le običajne sanje in običajne cilje, nori ljudje imajo nore sanje in nore cilje. Jaz glasujem za norost.«

Čeprav je že februar, vam želim, da bi v tem letu ustvarjali nepozabne spomine, se čim več smejali in preživljali čas z ljudmi, ki vam pomenijo največ.

Nauk leta 2017 je: Dajte stvarem priložnost in vaš seznam predmetov za maturo se bo skrčil, poleg nekaterih predmetov se bo »ne« spremenil v »ja« ali vsaj v »mogoče«. In kakor vedno, dragi bralci, ne se sekirate in ne komplicirate!

Tara Čačič

MLADIKA

Kakšne asociacije dobiš, ko prebereš besede iz naslova? Pozitivne ali negativne? Poznaš pomen teh besed? Vedno velja, da če si hočeš o nečem izoblikovati svoje mnenje, moraš najprej o tej stvari nekaj vedeti. Zato ima tudi splošno mnenje, da brez izobrazbe ne moreš ustvariti pravega sebe, precejšen smisel.

Zagotovo si že slišal pogovore ljudi o tem, ali so burke (oblačila muslimanskih žensk, ki pokrivajo vse, vključno z njihovimi očmi) primerne za v javnost ali pa bi jih morali z zakonom prepovedati. Verjetno si prav tako že slišal kakšen negativen komentar o muslimanih, mogoče zmerljivo ali izražen strah pred njimi. Pa se take besede razvijajo zaradi znanja o njih ali ravno nasprotno – zaradi neznanja?

Verjetno že veš, da bolj tradicionalne muslimanke nosijo posebna pokrivala. Ločimo štiri: hidžab in čador, ki pustita obraz odkrit, nikab, ki zakrije vse razen oči, in burko, ki zakrije tudi oči.

Uporabo teh oblačil zapoveduje ideja, ki izhaja iz načela zvestobe, da lahko svojo ženo vidi samo njen mož. Ta tradicija obstaja že precej časa in se prenaša iz roda v rod. Mnogi menijo, da tradicija oblačenja žensk v dolga pokrivala, ki ženske večinoma zakrijejo, omejuje njihovo svobodo in pravico do osebnega izražanja, a če bi lahko videli, kako modno se oblači precej muslimank pod svojimi pokrivali, bi to mnenje zagotovo spremenili. Takšen način oblačenja se pogosto povezuje tudi z mnenjem, da lahko moški s svojo ženo dela vse, kar hoče, in je do nje tudi nasilen. Mnogi menijo, da imajo ženske v muslimanskih državah veliko manj pravic kot moški. Toda ali lahko rečemo, da v nobeni krščanski/budistični/judovski družini ni nasilja? Zanimivo je tudi dejstvo, da so muslimanke v marsikateri muslimanski državi dobile volilno pravico prej kot Slovenke, kar dokazuje, da njihova kultura ni tako nazadnjaška, kot morda kdo misli.

Glede muslimanskih pokrival, predvsem nikaba in burke, se pojavi dilema med prebivalci nemuslimanskih držav: ali je primerno, da se ženske v krščanskih državah tako zakrivajo, ali ne? Nekaterе države, kot sta Francija in Avstrija, so šle celo tako daleč, da so burke z zakonom prepovedale, kar se mi zdi pretirano. V 21. stoletju bi človek mislil, da živimo v naprednem svetu, kjer svobodo enega omejuje le svoboda drugega, a ta prepoved zagovarja ravno nasprotno.

Po mojem mnenju v primeru Francije in Avstrije ne gre za nič drugega kot vmešavanje v oblačenje posameznika, in če se človek ne sme prosto odločati niti o tem, kaj bo oblekel, zagotovo ni povsem svoboden. Večina ljudi se bo strinjala s tem, da se lahko s kulturo oblačenja vsak izraža, kakor hoče, in sledi estetskim smernicam, ki se mu zdijo lepe in v katerih se počuti dobro. Zakaj se torej ne bi strinjali tudi s tem, da imajo muslimanke pravico nositi pokrivalo, ki ga želijo, ko gre vendar za isto trditev kot prej, le nekoliko bolj osredotočeno na specifičen primer.⁹

Prepričana sem, da se nihče ne bi pretirano razburjal, če bi se po središču mesta sprehodila v kostumu spidermana, ki bi me povsem zakril. Če pa bi se sprehodila v burki, ki bi naredila isto, bi bila zagotovo deležna obsojajočih pogledov in komentarjev mimoidočih, pa četudi ne glasnih, zagotovo bi kdo pomignil svojemu prijatelju, naj me pogleda, kako čudno sem oblečena in da se ne znam prilagajati sodobnemu svetu, v katerem živim.

Razlog, da bi se kostum spidermana zdel primernejši in manj grozeč, se skriva v tem, da ljudje vedo, kaj pomeni ta kostum. Že velikokrat so ga videli v stripih in filmih, zato vedo, kaj se skriva za njim, večina jih pozna zgodbo Petra Parkerja; koliko pa bi jih poznalo zgodbo neke ženske, ki se je odločila nositi burko? Znanje večine bi bilo verjetno pomanjkljivo, in ker je č prva reakcija ljudi na tisto, česar ne poznajo in česar ne razumejo, običajno strah in mnenje, da je stvar čudna, bi ženski z burko namenili marsikateri obsojajoč pogled, morda bi se je celo ustrašili. Če pa bi se odprtega uma nekoliko bolj izobrazili o tradiciji in pomenu, ki ga ima burka za muslimanke, bi vsaj kakšen človek do nje pristopil z nekoliko manj predsodki. Začeli bi jo gledati, kot je pač primerno gledati nekaj, kar je samo obleka. In četudi nekateri ljudje vseeno ne bi razumeli, zakaj se ženske želijo tako oblačiti, in bi se jim to zdelo nenavadno, bi se morali naučiti vsaj tega, da v življenju vsega in vsakogar nikoli ne bodo čisto razumeli. Zagotovo pa moramo vsakemu in prepričanjem vsakega izkazati enako mero spoštovanja, če nam seveda to prepričanje ne škodi, kot nam tudi burke zagotovo ne.

Beseda muslimani opisuje ljudi, ki verujejo v neko teorijo o nastanku sveta, človekovem primernem obnašanju na Zemlji in posmrtnem življenju. Enako strukturirana definicija pripada tudi besedi kristjani. Razlikujeta se le v tem, kakšna je njihova teorija, kaj jim zapoveduje in kaj jih uči. Islam kot tudi krščanstvo (seveda, poskušamo ne pozabiti tudi na druge vere) obstajata že zelo dolgo, zato se mi zdi, da bi morali pripadniki obeh religij vedeti, kolikšen pomen za človeka imata vera in tradicija, ter to zato spoštovati. In s tem mislim spoštovati prav tako kot svojo tudi vero drugega, četudi se z njo ne strinjaš.

Ko pogovor pripelje do burk, se mnogo ljudi obregne ob to, da ljudje v muslimanskih državah ne sprejemajo odprtih rok turistk, ki hočejo hoditi naokrog nezakrite in v kratkih hlačah. Zakaj bi torej mi morali sprejeti njih?² Moj odgovor se glasi, da čeprav se tudi meni odnos muslimanskih držav do kulture in načina oblačenja ne zdi svobodomiseln in napreden, menim, da lahko s postavljanjem dobrega vzgleda na vsakega vplivaš veliko bolj kot s preprirom in prepovedmi, ki vedno zanetijo le še več sporov. Prepričana sem, da če bi začeli bolje sprejemati muslimane in njihovo kulturo, bi tudi muslimanske države čez čas začele manj sovražno gledati na nemuslimanske turiste in njihove navade. Ne moremo pričakovati njihovega sprejemanja bikinija ob sprejemanju že prej omenjenih zakonov proti burkam.

Ljudje so zaskrbljeni tudi zaradi povezanosti muslimanov s terorizmom. Njihovo zaskrbljenost se do neke mere da razumeti, čeprav je povsem brez razloga. ISIS, na primer, je sicer res združenje fanatičnih muslimanov, a to nikakor ne pomeni, da so vsi pripadniki muslimanske vere takšni. A lahko kdorkoli trdi, da med pripadniki drugih ver ni morilcev in fanatikov? ISIS priznava kot vero le islam in je sovražno nastrojen proti drugim veram, predvsem krščanstvu. In ravno zaradi njegovih pripadnikov je islam postal osovražen, čeprav večina muslimanov nasprotuje idejam ISIS-a prav tako goreče, kot jim nasprotujejo drugi verniki in neverniki.

Ljudje bi morali sprejeti dejstvo,
da se mir doseže samo z mirom.
Sprejemanje tvoje vere se lahko
doseže samo s tvojim sprejemanjem
vere drugih in nesovražen odnos
drugih do tebe se lahko doseže samo
tako, da si tudi sam nesovražen
do njih.

Daša Škof

Daša Škof

OXFAM

Every January, Oxfam International publishes a report which examines the activities of the previous year and presents Oxfam's successes. Oxfam, a confederation of 20 organizations working together with representatives in more than 90 countries, fights against poverty, inequality, and lack of basic human needs. Also, it offers professional assistance when natural disasters strike, helps women fighting for their rights and fights against corrupted politicians or owners of corporations.

In 2017 the biggest increase in the number of the world's billionaires was reported with one newcomer every second day. These billionaires acquired their wealth by exploiting the poorest workers usually working in South East Asia.

As US Supreme Court Justice Louis Brandeis once said, "We can have democracy in this country, or we can have great wealth concentrated in the hands of a few, but we can't have both." While certain leaders of certain democratic countries publicly speak against inequality and poverty, in reality, they suppress people and exchange huge sums of money. This type of corruption is known in some parts of Africa, South America and USA.

"All talking, no one helping" is just one of many slogans in Oxfam's annual reviews of activities from 2015 to 2017. This slogan has been adopted by only 1% of the richest people in the world who publicly speak against poverty, inequality, and lack of basic human needs and who speak in favour of closing down dangerous manufactures responsible for poverty, poor health and dreadful working conditions of men, women and even children. However, nothing has changed drastically. That 1% of the richest people are still building up their income.

The slogan which is being promoted by Oxfam's this year's report says "Reward work, not wealth". In this report, Oxfam directly criticises wealth and fame as a reward for hard work, believing in yourself and innovation. It is a fact that a third of billionaires have acquired their wealth by inheriting it while the rest of them are closely connected to the government and economic monopoly. There is only a small percent of billionaires who become successful as a result of their hard work, good knowledge, talent or innovation. Also, almost all of them had powerful resources and were born in countries where they could receive a good education and maintain good health, where they had the right to express their opinion etc.

Oxfam is still fighting for people who find it difficult to make the ends meet with only 1,6-10 EUR per day, for people who work 12 hours a day or more and live in and/or work in bad conditions.

If we want to build a strong economy and bridge the gap between the rich and the poor, we must provide education, healthcare and social protection for all. It is only possible if the rich and the big corporations pay their fair share of tax. And that is the plan for the next few years.

More: www.oxfaminternational.org

Hana Barši Palmić

REWARD WORK, NOT WEALTH

MLADIKA
MAFXO

Vsako leto januarja organizacija Oxfam izda poročilo, v katerem predstavi svoje delo v minulem letu, predstavi svoje boje in uspehe. Oxfam je zveza dvajsetih organizacij iz devetdesetih držav, ki se borijo proti revščini, neenakopravnosti in pomanjkanju osnovnih človekovih dobrin. Dejavni so tudi na območjih, ki so jih prizadele naravne nesreče, ženskam pomagajo v boju za pravico in se borijo proti koruptivnim politikom in lastnikom korporacij.

Leta 2017 je bila do zdaj največja rast števila milijarderjev. Novega milijarderja smo dobili vsaka dva dneva. Njihovo premoženje je zgrajeno na ramenih najrevnejših delavcev, ki večinoma delajo v jugovzhodni Aziji.

»Nagradite delo, ne premoženja« je naslov letošnjega poročila, v katerem opozarjajo na napačno prepričanje, da sta premoženje in slava nagradi za trdo delo, zaupanje vase in inovacijo. Dejstvo je, da je tretjina milijarderjev svoje premoženje podedovala. Veliko jih je v tesnih stikih s politiko ali pa imajo gospodarski monopol. Šele potem sledi majhen odstotek milijarderjev, ki so postali uspešni zaradi visoke izobrazbe, talenta in inovacij. Ne smemo pa spregledati dejstva, da so skoraj vsi že od otroštva imeli na voljo sredstva za dobro izobrazbo in bili rojeni v državi, ki jim je nudila zdravstveno oskrbo, svobodo izražanja in pravico do zaščite.

Oxfam se bori za vse tiste, ki preživljajo svoje družine in poskušajo ubežati začaranemu krogu življenja z 1,60 do 10 evri na dan, dvanajst- ali večurnim delovnikom in neurejenimi delovnimi razmerami, kjer nimajo možnosti uporabe stranišča ali koriščenja odmora za malico.

Da lahko zgradimo močno svetovno gospodarstvo in zmanjšamo velike razlike med bogatimi in revnimi, moramo poskrbeti za izobrazbo, zdravstveno oskrbo in socialno zaščito za vse. Denarja za to bi bilo dovolj, če bi bogati in korporacije končno pošteno plačali svoj del davka. In to je cilj v naslednjih letih.

Več na: www.oxfaminternational.org

Hana Barši Palmić

Ameriški višji sodnik Louis Brandeis je že pred drugo svetovno vojno dejal: »Ali bomo imeli demokracijo ali pa bogastvo v rokah peščice, obojega hkrati ne moremo imeti.« Medtem ko voditelji marsikatero demokratične države javno zagovarjajo enakopravnost in 'podpirajo' boj proti revščini, v resnici na tiho zatirajo ljudstvo in omogočajo izmenjevanje ogromnih vsot denarja. Ta tip korupcije je značilen za Afriko, Južno Ameriko in ZDA.

»Samo besede, a nič pomoči« je eno od gesel Oxfamovih poročil od leta 2015 do 2017. Označuje en odstotek najbogatejših ljudi, ki javno govorijo o grajenju novega gospodarstva, pomoči gospodarsko šibkim državam in zapiranju nevarnih velikih tovarn, odgovornih za revščino, uničeno zdravje in mizerne delovne razmere moških, žensk in otrok, a do zdaj drastičnih sprememb še ni bilo. Ta odstotek zemljanov še vedno kopiči svoje premoženje.

NAGRADITE DELO, NE PREMOŽENJA

ELLA MLADIKA

ČEKA TE

Tek je človekovo naravno gibanje. Že pračlovek je zaradi nabiranja in lova pretekel okoli 40 kilometrov na dan, torej imamo tek zapisan že v genih. Ljudje danes tečejo zaradi različnih razlogov: eni bi radi shujšali, drugi bi radi okrepili srce, tretji pa se sprostili po napornem dnevu. Eli tek predstavlja užitek in sprostitve, tako kot v življenju pa tudi na progi zlahka preskakuje ovire ter dosega visoke uvrstitve v kategoriji tek z ovirami.

Kdaj si ugotovila, da te tek veseli?

Že v osnovni šoli sem bila pri teku vedno med prvimi. Prav tako sem prva mesta zasedala na medšolskih tekmovanjih v krosu. Sprva sem trenirala osnovnošolsko atletiko na splošnem in osnovnem nivoju. Resneje pa sem začela trenirati v devetem razredu, in sicer v Atletskem društvu Mass Ljubljana.

Kdo te pri teku najbolj podpira?

Vsi moji prijatelji govorijo: »Ela, ko boš odšla na olimpijske igre, nas pokliči, da pridemo navijat zate!« (smeh) Veliko spodbude sem vedno dobila od prijateljev. Starši me podpirajo, toda niso eni tistih, ki pridejo na vsako tekmo kričat in navijat za svojega otroka. Mami vedno pravi: »To je tvoj šport, ti ga treniraš. Kaj je zate najboljše, pa dobro ve tvoj trener.«

Kaj si misliš o atletiki v Sloveniji?

Zdi se mi, da je atletika v primerjavi z drugimi športi premalo podprta, pa ne samo finančno. Premalo imamo televizijskih prenosov atletskih tekmovanj, večinoma prenašajo le diamantne lige, ne pa tudi tekem nižjih rangov.

S čim se še ukvarjaš?

Poleg teka hodim h gasilskim in k skavtskim društvom, rada grem na kolo ali v gore, sem tudi članica ledinske dijaške skupnosti, ob vikendih pa se rada družim s prijatelji.

dobri, boljši, ledinci

Kako vse to časovno uskladiš?

Vsi me sprašujejo, kako mi uspe imeti toliko obšolskih dejavnosti in hkrati imeti lep učni uspeh. Menim, da je tako: več kot imaš obveznosti, bolj si organiziran in lažje je. Glavni ključ do uspeha sta kakovostno učenje in dobra dnevna organizacija. Veliko stvari, ki jih moram narediti, si zapišem, da ne pozabim nanje.

Kateri je tvoj najboljši dosežek?

V moji kategoriji je malo konkurence, ker je tek z ovirami zelo težka disciplina, tako da si lahko hitro med najboljšimi. Tekmujem za mladinke in članice. Najboljši dosežek bi težko določila, saj sem vesela vsake zmage, sem pa že bila pokalna in državna prvakinja Slovenije.

Kaj meniš o statusu športnika?

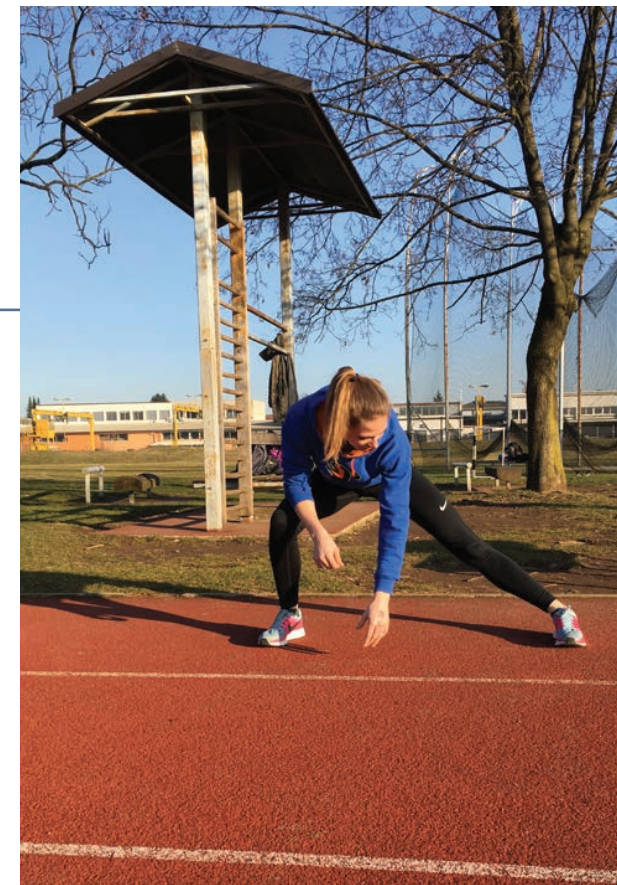
Tega statusa nimam, ker ga ne potrebujem. Na Ledini imamo vse datumsko napovedano, kar se mi zdi super in pravično. Na splošno pa mislim, da nekateri status preveč izkoriščajo.

Kaj bi kot športnica svetovala ledincem?

Kar delate, delajte zase, ne za druge. Delajte to, kar vam je všeč, bodite vztrajni in verjemite vase.

Maja Repenšek

atletinja

dobri, boljši, ledinci

MLADIKA

filmar

Kdo je posnel prireditev Gimnazije Ledina Vugi-ji 2017? Kdo je posnel kratke filme, ki jih lahko vidimo na platnu Ledinske čestitke? Kdo je posnel film o Dijaški skupnosti Gimnazije Ledina? Odgovor na ta vprašanja je Marko Milohnič, dijak četrtega letnika, ki je svojo nadarjenost oziroma strast do snemanja odkril ravno na Ledini.

Kdaj si se začel ukvarjati s pisanjem scenarijev, snemanjem, z režijo in montažo?
V osnovni šoli sem začel snemati in montirati kratke filme igranja videoigric, kot je Call of duty. Prave filme pa sem začel snemati v prvem letniku gimnazije, ko je profesorica Cebin potrebovala nekoga, ki bi posnel kratek film v Hiši eksperimentov. Ker je bila naloga zanimiva, sva se javila s sošolcem Juretom Golobom. Film sva posnela kar z mojim starim telefonom, a video je bil kljub temu dokaj dober. Potem sem snemal vedno več, počasi se je po šoli razvedelo, da sem pripravljen snemati, in hitro so me začeli vključevati v različne projekte.

Kdaj si kupil svojo prvo kamero?
V drugem letniku gimnazije, ko sem prihranil nekaj denarja in sem si z mamino finančno pomočjo lahko privoščil prvo kamero canon. narediti, si zapišem, dane pozabim nanje.

Kdo te je navdušil za snemanje?
Jure Dostal, bivši dijak Gimnazije Ledina, ki ravnokar zaključuje študij režije na AGRFT. Spoznal sem ga prek profesorice Cebin, ko smo leta 2015 snemali film za prireditev Kulturni ambasador. Prek dela sva se bolje spoznala in postal je moj mentor.

Kaj po tvojem mnenju od človeka zahteva ta hobi?
Industrija od filmarja zahteva vse. Na prvem mestu je ideja oziroma kreativnost, s katero nato razviješ projekt in posnameš film. Vsekakor pa moraš biti iznajdljiv, vztrajen in natančen.

Kakšen je postopek nastanka filma?

Na primer snemanje filma DSGL: najprej z dijaško skupnostjo naberejo ideje, kaj želimo v filmu prikazati, sestavimo ekipo, ki napiše scenarij in poskrbi za potrebno opremo ter ljudi. Nato posnamem prizore in zmontiram film, ki mu na koncu dodam barvo, zvok in glasbene efekte. Za montiranje filma potrebujem približno dva do tri dni. Časovno mi pa vse skupaj s sestanki, sestavljanjem scenarija in snemanjem vzame nekaj tednov.

S kom sodeluješ izven Ledine?

Občasno pomagam Juretu Dostalu, ki ima svoje podjetje. Sodeloval sem že s skupinama Tabu in Buržuazija, v kratkem pa bom sodeloval tudi z Lutkovnim gledališčem Ljubljana.

Kakšne cilje in želje imaš?

Najprej moram opraviti maturo (smeh), potem pa si želim študirati snemanje na Akademiji dramske umetnosti v Zagrebu. Kakšnih drugih dolgoročnih načrtov nimam. Sledil bom toku življenja (smeh).

Kaj bi rad sporočil ledincem?

Sledite svojim sanjam in razmišljajte s svojo glavo. Izkoristite priložnosti, ki vam jih ponuja Ledina, vključite se v dejavnosti in morda prek tega najdete sebe.

Maja Repenšek

MILOHNIČ

recenzije Ubežnih delcev:

Strokovni priročnik za branje maturitetne knjige

KAKO PREŽIVETI UBEŽNE
DELCE, OHRANITI ŽIVCE
IN USPEŠNO NAREEDITI
MATURO

Tesa Julija Zver

Kot nekdo, ki ni najbolj zagrizen oboževalec Ubežnih delcev, sem imela kar nekaj težav, da sem se prebila skozi knjigo. Za vse, ki niste znanci s knjigo: le-ta govori o dečku, ki mu nacisti med drugo svetovno vojno pobijejo družino (starše in sestro Bello), zato preživi otroštvo na grškem otoku pri človeku, ki ga posvoji. Na srečo vseh, ki se še vedno trudite z branjem, sem izpopolnila tehniko, kako se prebiti skozi Ubežne delce v samo petih enostavnih korakih.

3. Podčrtavanje

Čudne primerjave iz romana imajo prav posebno mesto v mojem srcu. Prav vsako sem podčrtala s svinčnikom. Ene mojih najljubših so:

njegove roke so bile kot dva obrisa v meseni gomili

nagubani polži slinarji kakor katran visijo po praproti; črne ledene sveče iz mesa

gozdna tla so pegasto bronasta, kakor sladkor, ki je karameliziral v listje

1. Predpriprava

Preden začnete brati, se dajte v svojo najbolj comfy trenirko, skuhajte si čaj ali kakav in pripravite pol ducata tablic milka. Stvari bodo zelo kmalu postale zelo resne.

2. Branje

Čez vsako stran se boste prebili le stežka in zanjo porabili vsaj pol ure. Da se lažje motivirate, se za vsako prebrano stran nagradite s koščkom milke. Ne skrbite, da se boste zredili, kajti če se boste držali diete en košček na stran, boste vsak dan pojedli zelo malo čokolade.

polži lazarji na praproti kot
katran

5. Prepovedana
mnenja

Četudi Jakob, medtem ko je s svojo ženo v ... khm postelji, razmišlja o svoji sestri, ne smemo misliti, da gre za incestno razmišljanje.

Četudi Jakob piše več o Belli kot o sebi, ne smemo misliti, da je obseden z njo.

Četudi se Jakob z ženo Alex ni pogovarjal ali družil, temveč je ves čas razmišljal samo o svoji sestri, ne smemo misliti, da je bila Alex razumna, ko je pustila Jakoba.

“Upam, da bo naslednje leto kaj boljšega za maturo, če ponavljam letnik, lol.”

maturantka

“Joke’s on you, če mislite, da smo mi to že prebrali.”

maturantka

“Preveč umetniška za moj okus.”

maturant

“Roman pred bralca v poetičnem jeziku razprostre ganljivo zgodbo judovskega dečka, ki se po preživetem holokavstu sooča s težo krute preteklosti in skozi življenje počasi odkriva zmožnost za ljubezen.”

Darja Ovsenik, siol.net

“Ni za brat.”

maturantka

“Fuj!”

maturant

“Ubežni delci so kot spominski drobci, ki vznikajo, ponikajo in se spet sestavljajo v celoto; bežijo in se vračajo; vežejo preteklost in sedanjost, najtemačnejše more in najsvetlejše sanje.”

založba Modrijan

“Meni je bila knjiga všeč, ker je kot učbenik.”

maturantka

“Razumem, zakaj je naslov Ubežni delci. Med branjem so poskušali ubežati vsi delci mojega telesa.”

maturant

“Vsako leto preberem, kaj imate za maturo, tega pa pač ne bom brala.”

profesorica

“Ubežni delci veljajo za mojstrovino in ni težko razumeti, zakaj: avtorica je k delikatni temi holokavsta pristopila resnobno, svečano, v rokavicah. Tovrstna distanca pa se je vsaj v mojem primeru kar hitro prevesila v brezbržnost.”

Ana Geršak, Delo

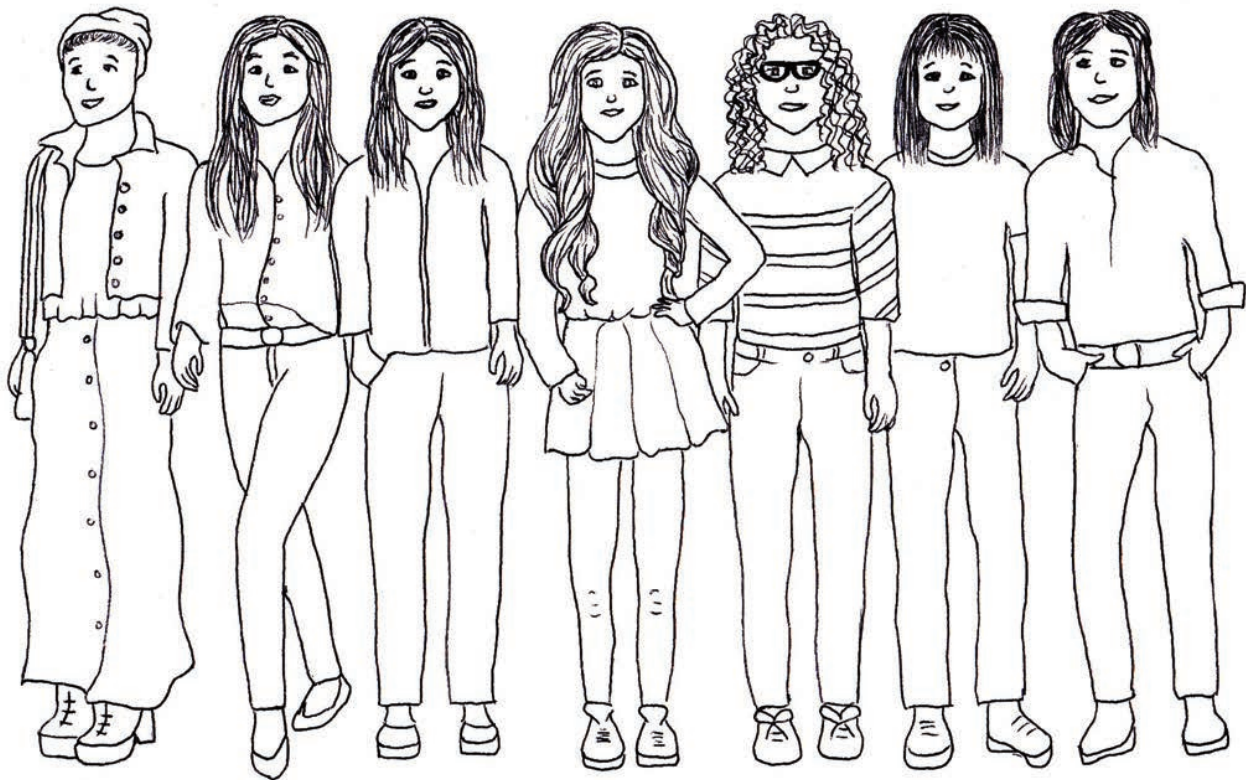
VRSTE

resni članki

MLADIKA

PRIJATELJIC

Kot vsaka normalna punca imam seveda veliko prijateljic (kar je smešna šala glede na to, da se večinoma družim s svojim fantom in psom). Kakorkoli, počutim se dovolj kvalificirana, da napišem ta članek.

bejsik prijateljica:

čeprav smo leta 2018, nosi uggice
vedno ima zlikane lase
gleda samo romantične komedije, najstniške filme
in nadaljevanke
ko je gledala Seks v mestu, se je odločila,
da je intelektualka
na Snapchat story vedno objavi fotko vsake pijače

hipster prijateljica:

judgea tvoje generično življenje, čeprav je videti
kot vsa dekleta iz njene klike
oblačila: kikla + bele superge
make-up: rdeča šminka + eyeliner + biserčki,
ki si jih lepi po obrazu
ob petkih zvečer s podobno mislečimi posluša
francosko glasbo in pije rdeče vino
biseksualna
poljančanka

intelektualna prijateljica:

prenašaš jo lahko le omejeno količino ur na teden
sploh se ne kregaj z njo, ker ima vedno prav
še vedno ni prebolela fanta, s katerim je bila
na zmenku pred pol desetletja
vedno zna biti slabe volje
vse, kar narediš, je narobe
se ne družijo s fanti
grenka

priljubljena prijateljica:

fantje. se. kar. lepijo. nanjo
kljub temu da smo v šoli vsi videti, kot da smo
ravno kar padli iz postelje, je ona vedno urejena
socialna omrežja so dokumentacija njenega
hektičnega družabnega življenja
vedno ti omenja vse kul zabave (na katere nisi
povabljen) in ljudi (s katerimi se ne družiš)

piflarska prijateljica:

v resnici ni tako sramežljiva, kot vsi mislijo
raztura vsako ocenjevanje
zna biti totalno savage, če se odloči

najboljša prijateljica:

če ne veš, kdaj si imela nazadnje menstruacijo,
ona zihra ve
tolikokrat je pri tebi doma, da starši že avtomatsko
naredijo večerjo za eno osebo več
ve več o tvoji zvezi kot tvoj fant
je tvoj fant
je highkey hiper oseba

tista, ki ima crush nate:

nikoli ne veš, ali te je že prebolela ali ne
tudi če jo vprašaš ven, ne veš, ali bo razumela,
da to ni zmenek
nikoli ne mejk-a-mova
v njeni družbi ti je super neprijetno
veš, da te stalker na vseh socialnih omrežjih
ko si v zvezi z nekom drugim, začne širiti o tebi
čudne govorice

Tesa Julija Zver

V
R
S
T
E

Vsi jih poznamo. Vsi jih imamo. Tudi če živimo pod kamnom, imamo vsaj tri od teh tipov ljudi v svojem socialnem krogu. To so vrste prijateljev.

emo prijatelj:

nihče v resnici še ni videl njegovega obraza, ker ga vedno prekrivajo lasje

s svojo punco ima on/off razmerje že dve leti
objavlja depresivne poste na Facebooku
veliko joka

zadeti prijatelj:

nisi prepričan, ali ve, kdo si, ampak se ti vedno nasmehne, ko greš mimo, zato sta kolega

punce vedno palijo na njega, ampak ga ne zanimajo
vedno se oblači v zanj prevelike hoodije
in vans superge
na vseh fotografijah ima enak izraz

rocker prijatelj:

ima bend, ki je v garažni fazi, že odkar ga poznaš
ti vedno spama linke do pesmi, za katere misli, da jih moraš nujno poslušati
kitaro igra veliko bolje kot ti
nosi isto majico že od petega razreda
boyfriend material

metalec prijatelj:

ima daljše lase kot njegova punca
težko ga spraviš iz hiše
imaš ga na sumu, da na skrivaj uživa v pesmih Katy Perry
prhljaj!

anime prijatelj:

nima punce, ima pa anime povšter;
ki ga lahko objema
ne bo si našel punce, dokler jih ne bo mogoče imeti v 2D
ne razumeš tri četrtine besed, ki jih uporablja, ker ne govoriš japonsko
ne ve za noben film, ki je bil aktualen v zadnjih desetih letih
gleda hentai!

ufurani prijatelj:

prvi mesec vajinega druženja ne znaš izgovoriti njegovega imena ali (če mu je ime Janez Vodopivec) vzdevka
vedno nosi airmaxice, trenirko in hoodie na zadrgo
nekoč je imel lase
hodi v fitnes
na zabavah, kjer se pije, se ga raje izogibaš
osamljen

babjek prijatelj:

vsak teden ima novo punco in vsak teden znova je užaljen, ker si ne zapomniš njenega imena
včasih ima več punc naenkrat
včasih misli, da ima novo punco, ampak je z njo že hodil pred dvema letoma
če hočeš skleniti novo poznanstvo, je pogovor o njem vedno dober conversation starter; saj ga poznajo vsa dekleta v Ljubljani (ali pa so slišala zanj)
nimaš ga več dodanega na Snapchatu, ker je bilo to, kar ti je enkrat ponesreči poslal, preveč travmatično
žalosten

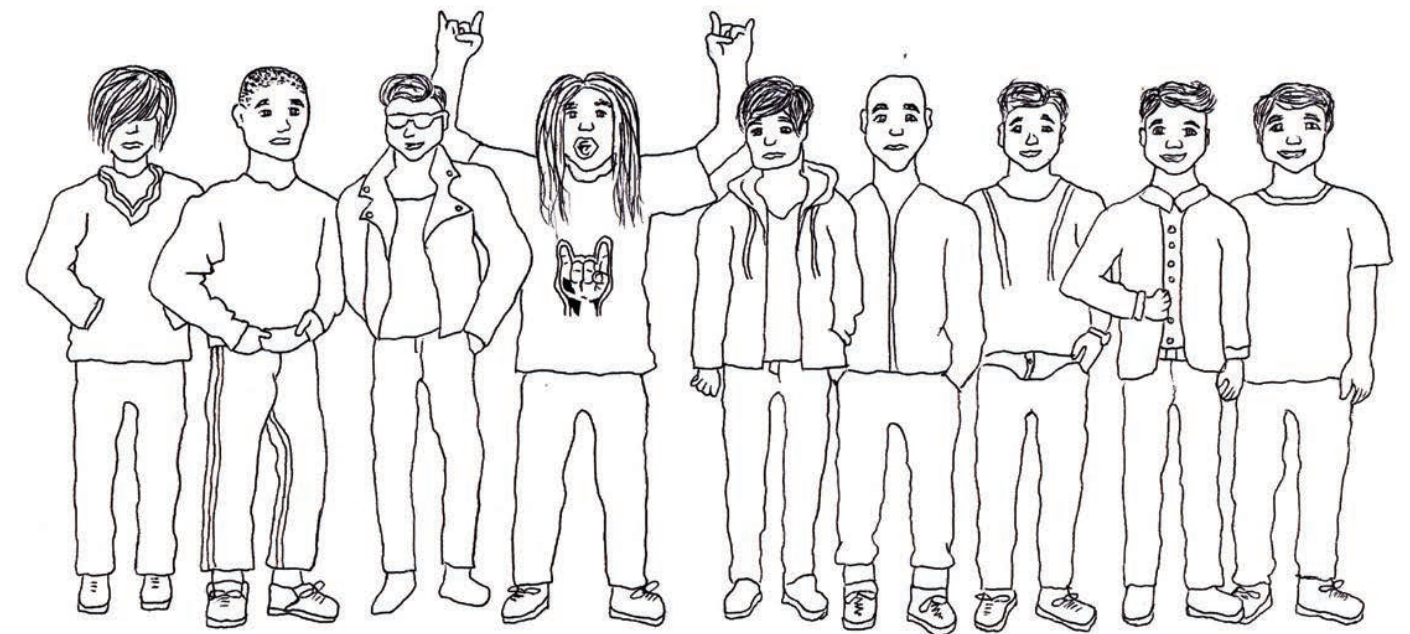
tisti, ki ima crush nate:

ne upaš si ga vprašati, ali bi šel s tabo hengat ven, ker bi to lahko narobe razumel
vedno znova je razočaran, ko lahko našteješ za celo Ljubljano ljudi, ki so ti všeč, njega pa ni med njimi
začenja pogovor; tako da ti pošlje shitty meme
poskuša vsak dan
gleda te na tak čuden način, da hočeš oditi iz prostora in ga blockati na Facebooku

najboljši prijatelj:

ko si ga pozabil povabiti na zabavo za svoj rojstni dan, ti ni zameril
ko ti je eno popoldne mami zaplenila komp in se nista mogla iti CS:GO, ti je spamal Steam chatroom in se potem tri dni ni pogovarjal s tabo
tvoj dobavitelj najboljših memov
tvoj dobavitelj najslabših punov
takih žaljivk nisi namenil niti svojemu najhujšemu sovražniku

Tesa Julija Zver

PRIJATELJEV

oven

Ta mesec bo za vas zelo vznemirljiv. Spoznali boste skrivnostne ljudi, s katerimi se boste zapletli v romantično zvezo. Babi vam bo za kosilo spekla palačinke. Predlagamo vam, da se pridružite kakšni obšolski dejavnosti, ker vam bo sicer dolgčas.

Štikel za ta mesec: Big Foot Mama Črn tulipan

dvojčka

Bodite prijazni do levov v svojem življenju in se izogibajte gobjim jedem. Če boste prijazni, vam bo babi za kosilo naredila dunajski zrezek. Ta mesec vas bodo vsi oboževali. Pazite se svoje skrivne simpatije, saj ima morda črne načrte.

Štikel za ta mesec: Trkaj Šou čez to

bik

Bodite dobre volje, to je vaš srečni mesec. Pijte veliko limonade, ker je zdrava. Babi vam ta mesec ne bo kuhala. Imate skrivno simpatijo, vendar če ne boste naredili prvega koraka, ne bo nič iz tega.

Štikel za ta mesec: Alice in Chains No excuses

devica

Če se vaše ime začne na B, imate že zelo dolgo ne-tako-zelo-skrivno-simpatijo. Naredite prvih pet korakov, kot vas že nekaj časa bodrijo prijatelji. Babi vam bo spekla krofe. Predlagamo, da si najdete nov hobi.

Štikel za ta mesec: Madonna Like a virgin

rak

Nutella je vaš najboljši prijatelj, četudi hočete jesti zdravo. Babi vam bo žal naredila palačinke z marmelado, če doma ne boste imeli nutelle. Twin Peaks je super nadaljevanka. Svojemu partnerju lahko polepšate dan tako, da mu skuhate čaj.

Štikel za ta mesec: Bobby McFerrin Don't worry, be happy

lev

Zagrebite se za suši! To je super hrana. Babi žal ne zna delati sušija. Če ste zaljubljeni, boste imeli s svojim partnerjem zelo dober mesec. Če ste samski, se boste kmalu popolnoma nepričakovano zaljubili. Najdite si boljše stvari za delati, kakor da pišete horoskop za Mladiko.

Štikel za ta mesec: Pankrti Anarhist

Tesa Julija Zver

tehnica

Ta mesec poskusite vzeti sami sebe malo bolj na easy. Tudi v zvezah ste lahko malo bolj popustljivi do svojih partnerjev. Če ste samski, se ne obremenjujte svoji simpatiji ste najverjetneje všeč. Babi vam bo dala študentsko hrano.

Štikel za ta mesec: Challe Salle Lagano

škorpijon

Ta mesec se v romantične zveze raje ne zapletajte, razen če ste prepričani, da je ta oseba prava za vas. Pazite, koliko kokakole spijete! Tokrat vam bo kosilo naredil dedi, ker je babi že zmatrana. Super ideja je, da greste na svež zrak, po možnosti vsaj 1 km od doma.

Štikel za ta mesec: Scorpions Wind of change

strelec

Vaše življenje se bo ta mesec obrnilo na bolje. Predlagamo, da pijete čaj namesto kave, ker je tein za vas boljši kot kofein. Babi vam bo kmalu naredila krofe. Vaše ljubezensko življenje bo ostalo tako, kot je nič sprememb ta mesec.

Štikel za ta mesec: Bryan Adams Summer of 69

vodnar

Ta mesec vas bo babi razvajala. Vzemite si čas zase in za svojega partnerja. Če ste samski, se bo to kmalu spremenilo, ampak ne tako, kakor pričakujete. Podpirajte svoje prijatelje pri njihovih odločitvah, tudi če so smešne. Pijte veliko vode!!!

Štikel za ta mesec: Pankrti Umazane igre

kozorog

Napredovati morate v svojem ljubezenskem življenju, da se boste bolj sprostiti tudi drugje. Nehajte objokovati pretekle zveze in raje glejte naprej. Babi vam kosil ne bo več kuhala, ker se vedno pritožujete. Izogibajte se skuti, ker je najbrž pokvarjena.

Štikel za ta mesec: Hudo Kok ti men dol visiš

ribi

Nehajte se skrivati pri babi! Pojdite s prijatelji na fešto in se pozabavajte. Če niste v zvezi, pomislite morda ste zelo zaželeni, vendar vas vaša simpatija nikoli ne vidi, ker se skrivate na WC-ju v drugem nadstropju. Če ste v zvezi, ste to očitno že popravili.

Štikel za ta mesec: Brata Različnik Slovenije nikoli ne dam

Tesa Julija Zver

GLASBENI HOROSKOP

GLASBENI HOROSKOP

KO TI MASKA ZA OBRAZ LAHKO REŠI ŽIVLJENJE

Kozmetične maske za obraz majo veliko dodano vrednost. Samo pomislite: najboljše inspiracije pridejo takrt, k maš masko gor in bi se mogla učiti (no, al pa ko se s skirojem pelješ po hariboje u trgovino). Praktično skos jo maš lahko gor: če se slabo počutš, če se dobr počutš, če nisi nrdila matematke, če si pojedla celo pico sama, če nimaš nč bolšga za delat, če bi se mogla učiti biologijo, pa se ti ne da in raje gledaš Spongeboba ... Poleg tega lahko masko uporabiš tud za rešvanje iz raznih neugodnih situacij.

Kdaj uporabljaš kakšno masko:

2. Ko pridejo prodajalci Biblij ali svežih redkvic:

Najboljša maska bi bla tista ta bela, v kateri zgledaš kot Hanibal Lector:

Če maš eyecontact z njimi, ne mežikat pa probi met čim bolj odprte oči, ker pol res zgledaš kot psihopat. Kar je super!

Obdržala boš svojo težko prigarano žepnino pa še redkvic ne bo za večerjo.

recept: kupi ta belo masko od essensa uno, ki si jo samo prpopaš gor, pa ne dat več kot 4,99 eur za tri pakete!

1. Ko se hočeš znebit nezaželenih snubcev:

- Zadostovala bo maska iz gline, sam tok, da zgledaš dokaj moteno.
- Probi ga zažvalt. Maska je še bolj grozljiva, ko je malček razpokana.
- Stranski učinek zna bit to, da se ti snubec najverjetneje ne bo več javljal na telefon niti takrat, ko ti bo zapasalo, da nekdo obsesira okoli tebe.
- recept: glina + voda

3. Ko nočeš it ven, potem ko si se že ful prej za zihr zmenila, da greš:

Imenitno bo delovala maska, ki jo sama narediš doma in jo moraš met ful časa gor pa še težko se jo dol spere.

Če te frendi vprašajo, če si že zrihtana, se začni pritožvat, da maska ne gre dol pa da nikamor ne moreš (ne pozabi na vsaj 12 snepou, kako se valjaš po tleh od tuge, ker ne moreš iz hiše).

Najverjetneje se tud njim ne bo dalo it ven in boste na koncu vsi ležali pred tvojim tv-jem s pico.

recept: karkoli s kurkumo bo pustilo tvoj obraz rumeno obarvan še vsaj 48 ur

4. Ko se moraš učiti matematiko:

Bodmo iskreni, ko pride do tega, da se moraš kaj prav posebno neprijetnega učiti, ponavadi pospraviš tud une dele sobe, kjer so se ti prej cel mesec nabirale obleke, pa še prah začneš s polic in omar brisat, ampak ko si ošilil že vse svinčnike in knjige zložil po barvi, ti za zavlačevanje ostane samo še ... kakršnakoli maska! Samo zato, da maš izgovor, zakaj se še ne moreš začeti učiti. Ker moraš, seveda, pospraviti tudi kuhinjo za sabo (ipak, si si ravno naredila masko) in kopalnico (si tik na tem, da si daš masko gor, daaah).

Kot trud šteje zato tudi, če samo sediš in strmiš v zvezek pol ure, saj imaš na obrazu masko. Evo, pa si nekaj naredila za to, da bi se učila!

Stranski učinki? Ja, morebiti pri nemščini ne bo vse tako briljantno, pa ocena zna biti malce nižja, kot bi jo želeli tvoji starši, ampak maska je bila pa vseeno izjemna.

Če si že u kopalnci, lahko uporabš tud uno masko od mami, za katero ti je rekla, nej jo pustiš pri miru. Ampak sej ne bo opazla ...

6. Takrat ko maš mozole ali pa grdo kožo:

PMmmmmmm ... Maske so za druge stvari!

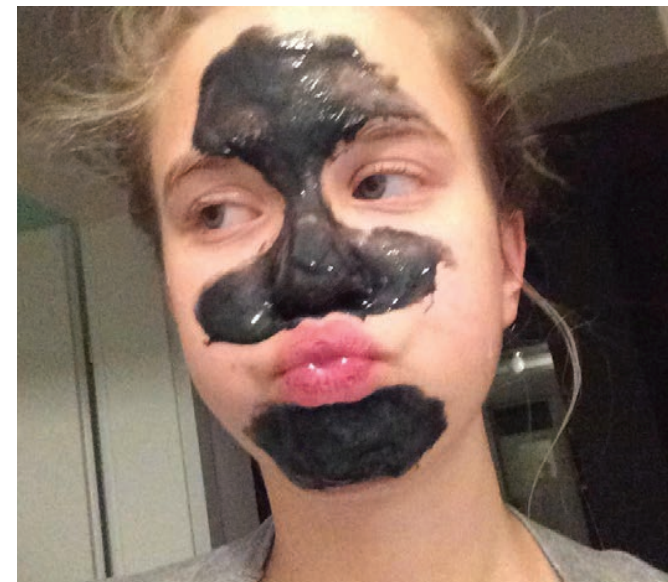
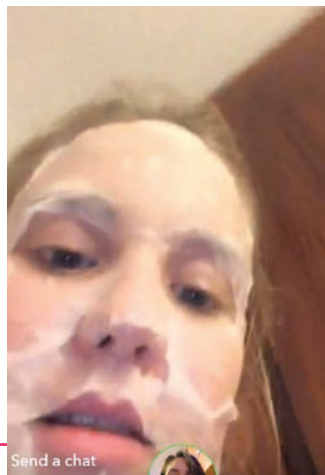
Lora Zver

5. Ko ti prijatli pošljejo pet zanimivih snepou in jim moraš poslat nazaj neki zanimivega:

Mogoče domača maska iz borovnic?

Če si u routah, si dej na obraz zobno pasto (strašljiva bolj kot koristna).

Side effecti domačih mask in pošiljanja snepou so lahko koreografirano plesanje na pesmi iz High school musicala. Tud uno masko od mami, za katero ti je rekla, nej jo pustiš pri miru.

zakulisje

MLADIKA

Anonymus Vicinus

Biser

Edina le ona, edina v očeh,
edina v mislih, srce na dlaneh.
Lahkotni koraki kot krila peres,
prelepi pogledi, obrazi nebes.
Razburkana morja, umirjena voda,
poleti galebov, presladka svoboda.
Žarek v megli, puščavska fontana,
svetilnik v temi, lepota izbrana.
Boginja svobode, podoba popolna,
cvet neokrnjen, čutarica polna.
Varna potresov, temelji čvrsti,
spokojni obrazi v marmorni krsti.
Tuja kultura, vasice ‘zvejane,
duša me vleče v prostrane Poljane.

Kriegsopfer

Ich lieb‘ dich nicht,
weder dich mag,
‘ber ich denk‘ an dich fast jeden Tag.
Auf mein‘m Gesicht
nur Reue und Trauer;
vor deinem Fenster bin im Regenschauer.

Da gibt’s nur sie
und gibt’s nur mich;
mit jedem Schuss das Leid von uns wich.
Ich weiß nicht wie,
noch weiß warum;
die Särge bei’n Särgen steh’n schon ganz darum.

Ich küsse mein Kreuz
und stehe schnell auf;
schreiend und laufend mein Schicksal verkauf‘.
Ich mach‘ einen Seufz,
der Schmerz macht ‘nen Fall
von Töten und Leben ist’s mir schon egal.

From female to male.

We were both created by nature
evolving side by side through time.
The world wasn't made for either of us, yet you claimed it for yourself.
You took it for yourself and proclaimed me of incompetence
to build the world with you.
You still needed me, you always needed me, but you wouldn't confess it, you knew I had my own talents
and ideas but you didn't acknowledge them, you saw me not as an equal but as someone with less worth
than you.
The society, the people's minds, families were built around you.
And I was always in the background, often doing more than you, yet I was still seen as less.
I will not be seen as less anymore.
I never was and never will be less.
I will live kindly and peacefully beside you, as your equal and I expect the same from you.

Prof. Iršič: In mrežna konstanta je a.

Jerneja: Kva?

Prof. Iršič: Ne kva, ampak a.

Prof. Levstek: Tan 165° . Kaj bi tukaj najrajši naredili?

Tadej: Se zjokal.

Prof. Pavliha: *(gleda krono za 18 let)* Kaj kupujete takšne bedarije?

Nina: Če obrnete številke, jo lahko še vi nosite.

Prof. Pavliha: Za naslednja štiri leta sem jaz vaš bog.

Hana: Js sm ateist.

Prof. Pavliha: Učbenik za tretji letnik je zanič.

Jerneja: Ja, zakaj ga pa ne spremenite?

Prof. Pavliha: Js sm samo učitelj.

Tadej: A niste bog?

Prof. Pavliha: Samo še eno reč, pa boš hudiča vidla.

Hudič sem pa js.

Jerneja: A niste vi bog?

Prof. Babič: Kdaj so jetra najbolj obremenjena?

Clirim: Ob petkih.

Andraž: Js sm razmišljal, da bi šel na višji nivo matematike, pa sem si potem mislil: rajši ne.

Prof. Levstek: Pametno.

Anja: Js sm bla uprašana prejšnji teden, usi se spomnijo.

Prof. Pavliha: Js se ne spomnim.

Anja: Bilobil pomaga.

Prof. Pavliha: *(razlaga pravila obnašanja na ekskurziji)*

Če vas vidim z alkoholom, dobite ukor.

Andraž: A če dobimo ukor, lahko potem naprej pijemo?

Prof. Nemeč: Zapomnite si! Banka ni nikoli v minusu.

Melisa: Ja, zakaj so pa potem slovenske banke v minusu?

Prof. Babič: Recimo da tebe, Clirim, križamo z eno punco, da se vama izrazi ta alel ...

Tadej: Clirim je za.

Babič: Ampak če bi ga križali s tako punco, ki mu ne bi bila ravno všeč ...

Clirim: Clirim je vseeno za.

